

VRTČEVA PRILOGA.

Betlehemiški nedolžni otročiči.

Kaj mili jôk, kaj britki stok,
Kaj ôni grôzepolni vzdíhi?
Ni vojnih čet to stok in jôk
In vpitje divje v noči tíhi?

Gorjé gorjé! Rimlján močán
Po mestu in vaséh razsaja;
Gorjé ti, Betlehem, — končán
Bo vsak, kdor v tebi se nahaja! —

Nikár! Ta stok, ta mili jôk,
To vojnih mož pač niso glási;
To žen je stok in jôk otrok,
Ki v mestu sliši se in vási.

Nikár, nikár! Saj blag Rimlján
Ni z vojsko prihrumèl v Judéjo,
To mož Heród je, mož strašán,
S krvjó si če gasíti žéjo!

Si v krvi jédnega Heród
Osvete išče, grozovíti
Ukáz zató je dal: Le tód
Vse dečke male pomoríti.

Ko trenil bi z očmí — na mah
Po hišah prideró beríči;
Oj grôza, oh gorjé in strah —
Povsód, povsód ležé mrlíči!

Glej tú vže tók krvi širók,
Tu bílo vže je divje klánje;
Tú trupla čok, tam kosei rók —
Oj grôzno, nečloveško djánje!

Z doječih prs telesa sad,
Kot básna zver — brez vsega čuta —
Najdražji máteram zaklad
Beríčov trga roka kruta.

Zamán je mater mili glás:
„Oj pusti, pusti mi fantíča!“
Ne vzdíh, ne sólzen njih obráz
Ne gamé básnega beríča;

Zamán vijó roké proseč,
Zamán nedolžnost je otrôka;
V nedolžna prsa gôli meč
Nevsmiljena zasája rôka.

„Še v prsa ta zasádi meč,
Ga materi v srcé zasádi!
Ni mári mi življenja več —
Čeprav še v letih sem vzpomládi!“ —

Po Betlehemu in vaséh
Krví še gorke vró potoci,
Po hišah vseh in vseh potéh
Ležé pomorjeni otroci. —

Nad žrtvami se kralj Heród
Brezbožni smeje in krohoče,
A Juda rod, izvóljen ród
Nad njimi britko, britko joče.

Končano vse do dveh je lét,
Kar možkega je spola bílo.
Ne en Hebrejec ni otét; —
Po vkazu se je vse zvršilo.

Da stol kraljévi bi Heród
Izgúbil — konec je bojázni:
Končán, umorjen je — Gospod,
I ta otét ni smrtni kazni! —

A jeden vender je otét,
Ta — novi kralj je Izraéla! —
Heród pa smrtno je zadét:
Ga božja roka je zadéla.

dr. H. Z.

